

lig de Bredninger, som ligge Vest for Sillerslevør, men det skal paa den anden Side hævdes, at der er adskillige Steder deroppe i disse Bredninger, navnlig i Venø og Kaas Bredning, hvor der er meget dybt, og hvor det er umuligt for Fiskerne at nøjes med 25 Favne, hvis de skulle fiske paa disse Steder. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale, at Ændringsforslag Nr. 65 bliver vedtaget. Jeg kan ikke se rettere, end at det er baade i dette høje Tings og i Administrationens Interesse at give denne Tilladelse til at bruge en 40 Favnes Line, for de paa-gældende ville ellers meget let fristes til at bruge de ulovlige Reb paa de dybe Steder. Det er vel Fiskernes Pligt at fiske lovligt, men det er vor Opgave at faa Loven gjort saaledes, at den kan bruges.

Det næste Ændringsforslag, som jeg skal omtale, angaar Flyndersnurrevaad. For Tiden er Flyndersnurrevaad lovligt i Limfjorden fra 1. September til 31. Marts. Forslaget gaar ud paa, at det først skal være lovligt fra den 1. Oktober, altsaa en Maaned senere. Om Foraaret komme Rødspætter ind i den vestlige Del af Fjorden gennem Tyborøn Kanal, opholde sig en Tid indenfor Kanalen, men efterhaanden, hen paa Sommeren og Efteraaret, drage de længere Øst paa i Fjorden. Navnlig i August og September vokse Rødspætterne meget stærkt, og i Venø og Kaas Bredning gaar der en Masse Rødspætter hele Sommeren indtil ind i September, men Fiskerne maa ikke tage dem der. Efter Loven, som den er nu, maa de begynde at tage dem i September Maaned. Nu andrage de om at faa Lov til at begynde 14 Dage, før Lovforslaget fastsætter, altsaa fra 15. September. Fiskerne der ere enige om, at i Slutningen af September vandre disse Fisk fra Bredningerne længere Øst paa i Fjorden. Og man kan jo nok forstaa, at det er drøjt for dem helt og holdent at skulle give Afkald paa disse Fisk til Fordel for andre Fiskere, saa meget mere som en hel Del Fiskere, der bo i denne Egn, særlig have beregnet deres Indtægter paa Flynderfiskeriet i September Maaned. Bliver Lovforslagets Bestemmelse vedtagen, og Ændringsforslaget forkastet, vil det let føre til, at en hel Del af disse Fiskere ikke kunne eksistere.

Det næste Ændringsforslag, som jeg har været med til at stille, blev omtalt af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Jeg skal tiltræde hans Motivering

af Forslaget og kun føje til, at naar der i Lovforslaget er indført en helt ny Bestemmelse om, at Fiskerne i Limfjorden, navnlig i den vestlige Del af Fjorden, for et meget lille Vederlag skulle være forpligtede til at ødelægge alle de Søstjerner, de fange i deres Garn, eller som sidde paa de fangede Fisk, mene Fiskerne deroppe, at Grunden dertil er, at Staten herved vil hjælpe til at udvikle Østersbestanden i Limfjorden. De gaa nemlig ud fra — jeg ved ikke, hvordan Regeringen ser paa det —, at disse Søstjerner ødelægge en stor Mængde Østers, og hele den vestlige Del af Limfjorden er jo kun en eneste stor Østersbanke. Hvis denne Fiskernes Mening er rigtig, kan jeg meget godt forstaa, at Fiskerne skulde myrde disse slemme Søstjerner og gøre det for en meget lille Betaling. Men der findes ogsaa i Limfjorden nogle Snegle, som ere til stor Gene for Fiskeriet, idet de ødelægge en hel Del af Fisken, navnlig Rødspætterne, som det blev omtalt af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Jeg kan tilføje, at det ogsaa gælder Torsk. Navnlig naar disse fanges i Nedgarn er det ikke sjældent, at indtil Halvdelen af Fangsten er ødelagt paa visse Tider af Aaret. Jeg vil derfor meget anbefale, at disse Snegle maa komme ind under den Udryddelseskamp, hvilket Fiskerne ogsaa enstemmig have andraget om.

I § 42 gives der en Bevilling paa 20,000 Kr. aarlig i 5 Aar til Indplantning af Rødspætter, hvilket jo er en meget fordelagtig Foranstaltning. Disse Rødspætter fanges, som omtalt, lige tæt udenfor eller indenfor Thyborønkanal og føres ud i de forskellige Bredninger, og naar Lovforslaget giver Ministeren Ret til paa de Steder, hvor Indplantningen sker, at forhøje det almindelige Maal paa Rødspætter, under hvilket de ikke maa ilandbringes, finder jeg, at det er en ganske naturlig Bestemmelse, fordi de indsatte Fisk forholdsvis hurtig kunne blive meget kostbare Fisk, men naar der i samme Paragraf gives Ministeren Ret til at forbyde Brugen af Flyndervaad og Torskevaad paa disse Steder, synes jeg, at Tilliden til det højtærede Ministerium bliver for stor. Jeg har ikke det mindste imod at vise Ministeren personlig al den Tillid, som Forslaget gaar ud paa, saa naar jeg blot havde Garanti for, at denne højtærede Minister kunde blive ved at administrere, var der ikke for mig noget i Vejen med denne Bestemmelse, men vi ere jo alle dødelige, og jeg er bange for at give en saa udstrakt Myn-